

**Vec C-322/24**

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1  
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

**Dátum podania:**

30. apríl 2024

**Vnútroštátny súd:**

Juzgado de lo Mercantil número 1 de Alicante

**Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:**

27. november 2023

**Žalobkyňa:**

Sánchez Romero Carvajal Jabugo, S. A.

**Žalovaná:**

Embutidos Monells, S. A.

---

## **Predmet konania vo veci samej**

Ochranná známka Európskej únie – Prihláška neskoršej národnej ochrannej známky – Nekonanie v dobrej viere – Žaloba o neplatnosť – Viazanosť vlastnými úkonmi – Zásada dobrej viery – Zánik práv preklúziou v dôsledku strpenia – Prerušenie – Opatrenia na ukončenie porušovania práva v primeranej lehote – Celkové správanie majiteľa staršieho práva

## **Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania**

Návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúci sa výkladu – Článok 267 ZFEÚ – Nariadenie (EÚ) 2017/1001 – Smernica (EÚ) 2015/2436 – Žaloba o neplatnosť – Zánik práv preklúziou v dôsledku strpenia

## **Prejudiciálne otázky**

1. Majú sa článok 61 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 a článok 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2436 zo 16. decembra 2015 o aproximácii právnych predpisov **členských štátov** v oblasti ochranných známok vykladať v tom zmysle, že majiteľ staršieho zápisu, ktorý v mimosúdnej výzve stanoví taxatívnu lehotu na podanie žaloby o neplatnosť, ktorá sa jasne a jednoznačne zhoduje so všeobecnou päťročnou lehotou na podanie žaloby o neplatnosť, je viazaný svojimi vlastnými úkonmi, keďže u majiteľa neskoršej ochrannej známky vzbudil dôveru, že po uvedenom dátume nebude proti nemu podaná žaloba z dôvodu možnej neplatnosti? Má sa v tejto súvislosti namietanie nekonania v dobrej viere pri podaní prihlášky o zápis v neskoršom súdnom konaní s cieľom vyhnúť sa premlčacej lehote považovať za konanie, ktoré je v rozpore s dobrou vierou, ak v čase zaslania uvedeného burofaxu účastník konania už mal k dispozícii všetky informácie potrebné na to, aby dospel k záveru, že o tento zápis sa nežiadalo v dobrej viere?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, majú sa článok 61 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 a článok 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2436 zo 16. decembra 2015 o aproximácii právnych predpisov **členských štátov** v oblasti ochranných známok vykladať v tom zmysle, že konanie žalobkyne spočívajúce v aktívnom namietaní proti zápisu ochranných známok Európskej únie, ktoré sa v podstate zhodujú s napadnutými národnými ochrannými známkami a ktorých zápis bol v dôsledku týchto námietok nakoniec zamietnutý, predstavuje úsilie napraviť túto situáciu v primeranej lehote?

## **Uvedené ustanovenia práva Únie**

Zmluva o Európskej únii: článok 6 ods. 3.

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie (prepracované znenie): článok 59 ods. 1 a článok 61.

Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2436 zo 16. decembra 2015 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk: článok 9 ods. 1.

Rozsudok z 19. mája 2022, HEITEC, C-466/20, EU:C:2022:400 (ďalej len „rozsudok HEITEC“).

Rozsudok z 22. septembra 2011, Budějovický Budvar, C-482/09, EU:C:2011:605 (ďalej len „rozsudok Budějovický Budvar“).

## **Uvedené ustanovenia vnútroštátneho práva**

### *Právne predpisy*

Código Civil (Občiansky zákonník) článok 7 ods. 1: „Práva sa musia vykonávať v súlade s požiadavkami dobrej viery.“

Ley 17/2001, de Marcas (zákon č. 17/2001 o ochranných známkach) zo 7. decembra 2001:

Článok 51 ods. 1, ktorý upravuje absolútne dôvody neplatnosti. Podľa tohto ustanovenia môže byť zápis ochrannej známky vyhlásený za neplatný buď z dôvodu porušenia absolútneho zákazu (článok 5 toho istého zákona) alebo z dôvodu, že prihlasovateľ pri podaní prihlášky ochrannej známky nekonal v dobrej viere.

Článok 52, ktorý upravuje relatívne dôvody neplatnosti. Podľa odseku 1 tohto ustanovenia môže byť zápis ochrannej známky vyhlásený za neplatný z dôvodu porušenia relatívneho zákazu (články 6, 7, 8, 9 a 10 toho istého zákona). V odseku 2 tohto článku sa však uvádza, že majiteľ staršieho práva uvedeného v článkoch 6, 7, 8 a článku 9 ods. 1 nemôže žiadať o vyhlásenie neplatnosti neskoršej ochrannej známky na základe svojho staršieho práva, ak strpel používanie zapísanej neskoršej ochrannej známky počas piatich po sebe nasledujúcich rokov, pričom si bol tohto používania vedomý, ibaže prihláška ochrannej známky nebola podaná v dobrej viere.

### *Judikatúra*

Niektoré rozsudky, ktoré prezentujú stav vnútroštátnej judikatúry v súvislosti so zásadou dobrej viery, doktrínou vlastných aktov a doktrínou týkajúcou sa zdržania sa konania, ktorá nesúvisí s ochrannými známkami:

Rozsudok Tribunal Supremo, Sala de lo Civil, Sección 1 (Najvyšší súd, občianskoprávny senát, sekcia 1, Španielsko) z 19. októbra 2020 (ROJ: STS 3414/2020 – ES:TS:2020:3): o doktríne vlastných aktov vo všeobecnosti.

Rozsudok Tribunal Supremo, Sala de lo Civil, Sección 1 (Najvyšší súd, občianskoprávny senát, sekcia 1) zo 17. júla 2008 (ROJ: STS 3954/2008 – ES:TS:2008:3954): o vlastných aktoch a uplynutom premlčaní.

### Stručné zhrnutie skutkových okolností a konania vo veci samej

- 1 SANCHEZ ROMERO CARVAJAL JABUGO, S. A. je majiteľkou ochranných známk Európskej únie:
- 2 **5J Cinco Jotas SÁNCHEZ ROMERO CARVAJAL JABUGO, S. A. DESDE 1879**, číslo 1.412.048, ktorá bola prihlásená 7. decembra 1999 a zapísaná 4. októbra 2006 pre triedu 29.



- 3 **5J**, číslo 9.335.662, ktorá bola prihlásená 26. augusta 2010 a zapísaná 5. júla 2015 pre triedu 29.



- 4 Spoločnosť EMBUTIDOS MONELLS, S. A. je majiteľkou španielskych národných ochranných známk:
- 5 Španielska ochranná známka **5Ms** číslo 3.003.995, ktorá bola prihlásená 31. októbra 2011 a zapísaná 9. februára 2012 pre triedu 29:



6 Španielska ochranná známka **5Ps** číslo 3.014.970, ktorá bola prihlásená 26. januára 2012 a zapísaná 3. mája 2012 pre triedu 29:



7 Dňa 3. novembra 2016 žalobkyňa prostredníctvom advokátskej kancelárie špecializujúcej sa na právo ochranných známok zaslala žalovanej mimosúdnu výzvu, v ktorej sa uvádza nasledovné:



8 Ochranná známka **5J** číslo 9.335.662 je ochrannou známkou s dobrým menom.

1. táto skutočnosť je žalovanej známa, keďže spoločnosť SANCHEZ ROMERO CARVAJAL JABUGO, S. A. podala na Oficina Española de Patentes y Marcas (španielsky Úrad pre patenty a ochranné známky) námietky proti zápisu označenia 5Cs, ktoré tento úrad v dôsledku týchto námietok zamietol 12. júla 2012.

9 Žalovaná je majiteľkou ďalších dvoch ochranných známok s podobnými vlastnosťami ako ochranná známka 5C's, a to španielskej ochrannej známky **5Ms** číslo 3.003.995 a španielskej ochrannej známky **5Ps** číslo 3.014.970, proti ktorým je teraz podaná žaloba o neplatnosť.

10 V súvislosti so španielskou ochrannou známkou **5Ms** číslo 3.003.995, ktorá bola prihlásená 31. októbra 2011 a zapísaná 9. februára 2012 pre triedu 29, sa uvádza, že „proti tejto ochrannej známke **možno podať žalobu o neplatnosť do 28. februára 2017**“. (V burofaxe je uvedené tučné písmo).

11 V súvislosti so španielskou ochrannou známkou **5Ps** číslo 3.014.970, ktorá bola prihlásená 26. januára 2012 a zapísaná 3. mája 2012 pre triedu 29, sa uvádza, že „proti tejto ochrannej známke **možno podať žalobu o neplatnosť do 18. mája 2017**“. (V burofaxe je uvedené tučné písmo).

- 12 Po tom, čo bol žalovanej doručený burofax, sa začali rokovania, ktoré sa 28. decembra 2016 skončili bez dohody.
- 13 Dňa 9. februára 2017, teda sotva tri mesiace po zaslaní výzvy a 43 dní po ukončení rokovaní, žalovaná podala na EUIPO žiadosť o zápis dvoch ochranných známk Európskej únie, ktoré sa v podstate zhodujú s národnými ochrannými známkami, ktoré tento úrad zapísal.
- 14 Po podaní námietok žalobkyne proti týmto novým zápisom bola ochranná známka 16.339.004  zamietnutá 2. júna 2018. V prípade ochrannej známky 16.338.998  došlo k zamietnutiu 2. decembra 2020.
- 15 Dňa 2. novembra 2021, teda 11 mesiacov po zamietnutí poslednej prihlášky ochrannej známky podanej žalovanou, spoločnosť SANCHEZ ROMERO CARVAJAL JABUGO, S. A. podala žalobu na spoločnosť EMBUTIDOS MONELLS, S. A., ktorou sa okrem iného domáhala vyhlásenia neplatnosti neskorších národných ochranných známk žalovanej. Žalovaná podala vyjadrenie k žalobe 14. januára 2022.

### Hlavné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 16 Žalobkyňa sa domnieva, že žalovaná pri podaní prihlášky uvedených národných ochranných známk nekonala v dobrej viere podľa článku 59 nariadenia 2017/1001 a článku 51 ods. 1 písm. b) zákona č. 17/2001 zo 7. decembra 2001 o ochranných známkach.
- 17 Žalovaná sa odvoláva na zánik práv preklúziou v dôsledku strpenia podľa článku 61 nariadenia 2017/1001 a článku 52 ods. 2 zákona č. 17/2001 zo 7. decembra 2001 o ochranných známkach.
- 18 Na tento účel tvrdí, že zápis sporných ochranných známk pochádza z roku 2012, že [žalobkyňa] počas dlhého obdobia strpela používanie týchto ochranných známk, keďže do 2. novembra 2021 nepodala žiadnu žalobu, a že v mimosúdnej výzve z 3. novembra 2016, ktorá bola doručená 4. novembra, stanovila taxatívnu lehotu na podanie žaloby o neplatnosť: 28. február 2017.

### Stručné zhrnutie dôvodov návrhu na začatie prejudiciálneho konania

#### Úvahy týkajúce sa skutkových okolností

- 19 Z výzvy z 28. februára 2017 a zo skutočnosti, že samotná žalobkyňa stanovila *dies a quo* pre preklúziu žaloby na dátum zverejnenia rozhodnutia o zápise ochrannej známky, ako aj zo skutočnosti, že je nesporné, že žalobkyňa k týmto dátumom namietala proti zápisu iných podobných národných ochranných známk, vyplýva,

že žalobkyňa mohla odôvodnene namietat' proti zápisu národných ochranných známk.

- 20 Okrem toho je nesporné, že v roku 2012 mali ochranné známky žalobkyne na území Španielska dobré meno, a preto v súlade s kritériami uvedenými v rozsudku z 11. júna 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (C-529/07, EU:C:2009:361), možno zápis neskorších národných ochranných známk spoločnosťou EMBUTIDOS MONELLS považovať za zápis, ktorý sa nevykonal v dobrej viere.
- 21 Vzhľadom na uvedené vznikajú pochybnosti o relevantnosti výzvy podanej prostredníctvom burofaxu, v ktorej právni zástupcovia žalobkyne, ktorí v tom čase nemohli nevedieť, že okolnosti existujúce v čase podania prihlášky neskorších ochranných známk svedčia o tom, že zápis ochrannej známky nebol vykonaný v dobrej viere, stanovili taxatívnu lehotu na podanie žalôb o neplatnosť.
- 22 Vznikajú preto pochybnosti, či skutočnosť, že majiteľ staršieho zápisu napriek tomu, že sa odvoláva na dobré meno ochrannej známky a znalosť iných zápisov ochranných známk, vo výzve neuvedie existenciu nekonania v dobrej viere majiteľa neskorších ochranných známk a jasne a jednoznačne stanoví taxatívnu päťročnú lehotu na podanie žaloby o neplatnosť, treba považovať za vlastné akty, keďže u majiteľa neskoršej ochrannej známky vzbudili dôveru, že proti nemu nebude podaná žaloba z dôvodu možnej neplatnosti týchto neskorších zápisov.
- 23 V tejto súvislosti vzniká otázka, či sa majiteľ, ktorý má všetky informácie potrebné na posúdenie prípadného nekonania žalovanej v dobrej viere pri podaní prihlášky o zápis ochrannej známky, môže následne odvolávať na toto nekonanie v dobrej viere s cieľom vyhnúť sa uplatneniu uvedenej päťročnej lehoty.
- 24 Rovnako v prípade, ak je účastník konania viazaný svojimi vlastnými aktmi, a preto sa nemôže dovolávať nekonania v dobrej viere ako dôvodu neplatnosti alebo ako dôvodu nepremlčateľnosti, vnútroštátny súd musí rozhodnúť, či došlo k zániku práv preklúziou v dôsledku strpenia, pričom na tento účel treba zohľadniť zásady stanovené v rozsudkoch Budějovický Budvar a HEITEC.
- 25 Pokiaľ ide o prihlášku o zápis dvoch ochranných známk Európskej únie, ktoré sú prakticky totožné s neskoršími národnými ochrannými známkami, ktoré sú predmetom tohto sporu, ktorú podala žalovaná na EUIPO, vzniká otázka, či námietky podané žalobkyňou, ktoré viedli k zamietnutiu prihlášky, možno považovať za akt, ktorým sa prerušuje preklúzia.
- 26 Konkrétne, či konanie majiteľa starších ochranných známk spočívajúce v aktívnom namietaní proti zápisu týchto ochranných známk Únie predstavuje úsilie v primeranej lehote napraviť túto situáciu.

O relevantnosti prejudiciálnych otázok

- 27 Toto konanie sa týka uplatňovania článkov 59 a 61 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochranej známke Európskej únie (prepracované znenie).
- 28 Súdnemu dvoru sa konkrétne kladie otázka týkajúca sa vzájomného vzťahu medzi všeobecnou právnou zásadou dobrej viery a uvedenými článkami. Ide o určenie, či konanie, ktoré možno považovať za „vlastný akt“, zaväzuje účastníka konania v tom zmysle, že mu ukladá povinnosti, ktoré majú za následok preklúziu žaloby v prípade, že na konci lehoty, ktorú si účastník konania sám stanovil a ktorá sa zhoduje so všeobecnou päťročnou lehotou na podanie žaloby o neplatnosť, žalobu nepodal.
- 29 Táto otázka nebola doteraz v rámci práva Európskej únie vyriešená.
- 30 Účastníci konania však spochybňujú relevantnosť prejudiciálnej otázky. Žalobkyňa sa domnieva, že lehoty na podanie žalôb o relatívnu neplatnosť nie sú vecou zmluvného práva, ale verejného práva, a teda nie sú dispozitívne pre účastníkov konania. Skutočnosť, že bol zaslaný burofax, v ktorom je taxatívne stanovená lehota na podanie žaloby o neplatnosť, nezaväzuje účastníka konania v súvislosti s neskorším súdnym konaním v prípade, že o zápis sa nežiadalo v dobrej viere. Domnieva sa, že úkony vykonané v rokoch 2012, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020 a 2021, a to tak v správnom, ako aj v súdnom konaní, treba považovať za primerané úsilie zabrániť konsolidácii situácie napadnutej ochranej známky.
- 31 Žalovaná tvrdí, že podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania nie je potrebné, keďže existuje ustálená judikatúra Súdneho dvora Európskej únie, ktorá poskytuje odpoveď na položené otázky. V tejto súvislosti uvádza, pokiaľ ide o prvú otázku, uznesenia z 25. októbra 2007, Nijs/Dvor audítorov (C-495/06 P EU:C:2007:644), body 54 až 56, a z 24. júna 2010, Kronopoly/Komisia (C-117/09 P, EU:C:2010:370). Konkrétne uvádza, že treba zohľadniť uznesenie Súdneho dvora z 13. februára 2014, Marszałkowski/ÚHVT (C-177/13 P, EU:C:2014:183). Vzhľadom na uvedené zastáva názor, že účastník konania je viazaný svojimi vlastnými úkonmi, a preto po tom, ako stanovil lehotu na podanie žaloby, nemôže podať žalobu neskôr. Pokiaľ ide o druhú prejudiciálnu otázku, domnieva sa, že táto otázka už bola vyriešená rozsudkom HEITEC.
- 32 Tvrdenia účastníkov konania však nespochybňujú prístup tohto súdu prvého stupňa. Účastníci konania sa v skutočnosti nezhodujú na uplatnení tejto zásady, z čoho vyplýva, že odpoveď nie je zrejma.
- 33 V tejto súvislosti treba zohľadniť skutočnosť, že výklad žalobkyne týkajúci sa povahy lehôt na podanie žaloby o relatívnu neplatnosť vychádza z výkladu vnútroštátneho práva, a nie práva Spoločenstva s ohľadom na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie.



- 34 Na tento účel nie je potrebné vysvetľovať preklúziu z hľadiska vnútroštátneho práva, keďže ide výlučne o otázku Spoločenstva, a preto výklad preklúzie, ktorý podali vnútroštátne súdy s ohľadom na španielske právo, je irelevantný.
- 35 Okrem toho sa od Súdneho dvora žiada, aby objasnil svoju judikatúru uvedenú v rozsudkoch Budějovický Budvar a HEITEC. Táto otázka je relevantná vzhľadom na to, že inštitút zániku práv preklúziou v dôsledku strpenia je autonómny inštitút práva Európskej únie, ktorého povaha a podoba sa odlišujú od podobných vnútroštátnych inštitútov, najmä španielskeho vnútroštátneho práva (premlčanie a preklúzia), pričom v jednotlivých členských štátoch existujú rôzne koncepcie. Z tohto dôvodu sa považuje za nevyhnutné kazuistické vymedzenie, ktoré zabezpečí jednotné uplatňovanie tohto inštitútu v rôznych členských štátoch.
- 36 V tejto súvislosti ho nemožno považovať za *acte clair* ani *acte éclairé* nedávnou doktrínou Súdneho dvora vzhľadom na to, že sudcovia rôznych členských štátov môžu poskytnúť rozdielne odpovede. To znamená, že nejde o jednoznačnú odpoveď pre všetkých sudcov Európskej únie pre ochranné známky vo všetkých členských štátoch.

*O prvej prejudiciálnej otázke*

- 37 Zásada dobrej viery je všeobecnou právnou zásadou spoločnou pre všetky členské štáty. Ide tiež o všeobecnú zásadu práva Spoločenstva. Vzhľadom na uvedené tento súd nevidí dôvod, prečo by sa nemala zohľadniť ako parameter na posúdenie správania účastníkov konania.
- 38 V tejto súvislosti zaslanie mimosúdnej výzvy majiteľom staršieho zápisu, v ktorej je taxatívne stanovená lehota na podanie žaloby o neplatnosť, musí zaväzovať zasielajúcu stranu, keďže *nemo potest contra factum proprium venire*. Najmä ak je touto lehotou všeobecná päťročná lehota stanovená na podanie žaloby o neplatnosť.
- 39 Skutočnosť, že zápis neskoršieho označenia nemusel byť vykonaný v dobrej viere, je irelevantná, keďže majiteľ staršieho označenia mal v čase zaslania uvedeného burofaxu všetky informácie potrebné na určenie, že tento zápis nebol vykonaný v dobrej viere.
- 40 Zároveň je tiež irelevantné, či výzvu podáva sám majiteľ staršieho označenia alebo jeho právni zástupcovia. Skutočnosť, že ju podávajú jeho právni zástupcovia, ktorí sa špecializujú na právo ochranných známk, nepochybne vyžaduje, aby bol účastník konania viazaný svojimi vlastnými úkonmi vzhľadom na to, že u protistrany vzbudil dôveru, že žaloba o neplatnosť nebude neskôr podaná.
- 41 Odvolávanie sa na existenciu nekonania v dobrej viere pri podaní prihlášky o zápis v neskoršom súdnom konaní, ktoré sa začalo štyri roky po zaslaní

uvedeného burofaxu, s cieľom vyhnúť sa uplatneniu všeobecnej lehoty 5 rokov na podanie žaloby, sa musí považovať za konanie, ktoré je v rozpore s dobrou vierou.

- 42 Vzhľadom na uvedené tento súd navrhuje, aby Súdny dvor odpovedal na prvú otázku kladne. To znamená, že článok 61 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 a článok 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2436 zo 16. decembra 2015 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk sa majú vykladať v tom zmysle, že majiteľ staršieho zápisu, ktorý v mimosúdnej výzve stanoví taxatívnu lehotu na podanie žaloby o neplatnosť, je viazaný svojimi vlastnými úkonmi, keďže u majiteľa neskoršej ochrannej známky vzbudil dôveru, že po uvedenom dátume nebude proti nemu podaná žaloba z dôvodu možnej neplatnosti, takže nekonanie majiteľa neskoršieho označenia v dobrej viere v čase zápisu je irelevantné, ak mal majiteľ staršieho označenia k dispozícii všetky informácie na to, aby dospel k záveru, že uvedené konanie sa uskutočnilo v dobrej viere.

*O druhej prejudiciálnej otázke*

- 43 Treba konštatovať, že bez ohľadu na to, že žalobkyňa nepodala žalobu o neplatnosť v uvedenej lehote, nedošlo k zániku práv preklúziou v dôsledku strpenia v zmysle uvedenom v európskej právnej úprave.
- 44 Súdny dvor vo svojom rozsudku HEITEC uviedol, že „ak majiteľ staršej ochrannej známky alebo iného staršieho práva, napriek tomu, že namietal proti používaniu neskoršej ochrannej známky výzvou, nepokračoval po tom, čo konštatoval, že adresát tejto výzvy odmietol vyhovieť tejto výzve alebo začať rokovania, vo svojom úsilí v primeranej lehote napraviť túto situáciu, prípadne podaním procesného prostriedku v správnom alebo súdnom konaní, treba z toho vyvodit', že tento majiteľ neprijal opatrenia, ktoré mal k dispozícii, aby ukončil údajné porušovanie svojich práv“ (bod 55).
- 45 Toto tvrdenie však nemožno vykladať v tom zmysle, že správny opravný prostriedok sa musí týkať výlučne len napadnutého zápisu ochrannej známky, ale že sa musí posúdiť celkové správanie majiteľa staršieho zápisu.
- 46 Tento súd preto považuje za relevantnú skutočnosť, že žalovaná sa pokúsila zapísať na EUIPO dve ochranné známky Európskej únie, ktoré sa v podstate zhodovali so zapísanou národnou ochrannou známkou, keďže rozlišovací a dominantný slovný prvok sa nezmenil, a že tieto zápisy boli zamietnuté práve pre nepriateľský postoj majiteľa staršieho označenia.
- 47 V tomto ohľade hoci žalobkyňa neprijala opatrenia na ukončenie porušovania svojich práv v súvislosti s národnými ochrannými známkami napadnutými v rámci neskoršieho súdneho konania, prijala opatrenia v súvislosti s podobnými ochrannými známkami pri pokusoch o zápis na EUIPO.

- 48 Po námietkach žalobkyne proti týmto novým zápisom a následnom zamietnutí týchto zápisov žalobkyňa podala žalobu o neplatnosť proti národným ochranným známkam 2. novembra 2021, teda 11 mesiacov po zamietnutí poslednej ochrannej známky prihlásenej žalovanou.
- 49 Vzhľadom na uvedené tento súd navrhuje, aby Súdny dvor odpovedal na druhú otázku v tom zmysle, že článok 61 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 a článok 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2436 zo 16. decembra 2015 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk sa majú vykladať v tom zmysle, že konanie žalobkyne spočívajúce v aktívnom namietaní proti zápisu ochranných známk Európskej únie, ktoré sa v podstate zhodujú s napadnutými národnými ochrannými známami a ktorých zápis bol v dôsledku týchto námietok nakoniec zamietnutý, predstavuje úsilie napraviť túto situáciu v primeranej lehote, keďže žaloba bola podaná v lehote 11 mesiacov od zamietnutia poslednej ochrannej známky prihlásenej žalovanou.

PRACOVNÝ DOKUMENT